VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2018. gada 11. decembrī*

Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistīti dokumenti – Piekļuves atteikums – Izņēmums saistībā ar trešo personu komerciālo interešu aizsardzību – Izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību – Vispārējās konfidencialitātes prezumpcija – Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi – Sevišķas sabiedrības intereses

Lieta T-440/17

***Arca Capital Bohemia a.s.***, Prāga (Čehijas Republika), ko pārstāv *M. Nedelka*, advokāts,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pret

**Eiropas Komisiju**, ko pārstāv *A. Bouchagiar* un *A. Buchet*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kura pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt lēmumu, kas ir ietverts Komisijas 2017. gada 15. marta atbildē uz sākotnējo pieteikumu piekļūt dokumentiem, kuri attiecas uz valsts atbalsta kontroles procedūru un, otrkārt, Komisijas 2017. gada 4. maija lēmumu C(2017) 3130, galīgā redakcija, par šādas piekļuves atteikumu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*], tiesneši E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*] (referents) un B. Berke [*B. Berke*],

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

### Tiesvedības priekšvēsture

1 2007. gada 18. jūlijā Eiropa Komisija pieņēma Lēmumu 2008/214/EK par Čehijas Republikas valsts atbalstu C 27/2004 uzņēmumiem *GE Capital Bank* un *GE Capital International Holdings Corporation, USA* (paziņots ar numuru C(2007) 1965) (OV 2008, L 67, 3. lpp.).

* Tiesvedības valoda – angļu.

2 Šajā lēmumā Komisija konstatēja, ka *Agrobanka Praha a.s.*, *GE Capital Bank* un *GE Capital International Holdings Corporation*, *USA* privatizācijas un restrukturizācijas ietvaros, sākot no 2004. gada 1. maija, ir saņēmušas ar iekšējo tirgu saderīgu valsts atbalstu konkrētu prasību kompensēšanas veidā, kas ir pamatotas uz Kompensāciju nolīgumu, kurš 1998. gada 22. jūnijā ir noslēgts starp *Česká národní Banka* (Čehijas Valsts banka, Čehijas Republika) un *GE Capital International Holdings Corporation*, *USA*, un kurš grozīts ar 2004. gada 25. aprīļa Kompensāciju nolīgumu Nr. 1, kā arī pārdošanas iespēju veidā, kas ir pamatotas uz pārdošanas iespēju aktu, kuru 1998. gada 22. jūnijā parakstīja tās pašas līgumslēdzējas puses.

3 Ar 2017. gada 23. februāra vēstuli *Arca Capital Bohemia a.s.*, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.), prasīja piekļuvi konkrētiem ar valsts atbalsta kontroles procedūru, kuras rezultātā ir pieņemts lēmums 2008/214, saistītiem dokumentiem.

4 Precīzāk, piekļuves pieteikums attiecās uz šādiem dokumentiem:

– 1998. gada 22. jūnija ietvarlīgums, kas noslēgts starp Čehijas Valsts banku, *GE Capital Bank a.s.* un *GE Capital International Holdings Corporation, USA* (ieskaitot pielikumus) (turpmāk tekstā – "ietvarlīgums");

– ietvarlīguma grozījums Nr. 1, kas datēts ar 2000. gada 30. novembri;

– ietvarlīguma grozījums Nr. 2, kas datēts ar 2001. gada 21. novembri.

5 Ar 2017. gada 15. marta vēstuli Komisija informēja prasītāju par to, ka tā ir noraidījusi aplūkoto piekļuves pieteikumu, pamatodamās uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkumā paredzēto izņēmumu (turpmāk tekstā – "atbilde uz sākotnējo pieteikumu"). Atgādinādama par savu pienākumu, kurš izriet no LESD 339. panta attiecībā uz dienesta noslēpumu, un balstīdamās uz 2012. gada 28. jūnija spriedumu Komisija/*Agrofert Holding* (C-477/10 P, EU:C:2012:394), Komisija uzskatīja, ka uz šiem dokumentiem attiecas vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, saskaņā ar kuru to satura izpaušana principā kaitētu attiecīgu uzņēmumu komerciālajām interesēm. Tā arī norādīja, ka neviens no argumentiem nepierāda, ka uz aplūkotajiem dokumentiem neattiecas vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, un prasītāja nav izvirzījusi nevienu argumentu saistībā ar sevišķi svarīgu sabiedrības interešu pastāvēšanu. Visbeidzot Komisija norādīja, ka vispārējā konfidencialitātes prezumpcija arī attiecoties uz daļēju piekļuvi, kuru tādējādi arī nevar atļaut.

6 Ar 2017. gada 4. aprīļa vēstuli prasītāja iesniedza atkārtotu pieteikumu saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktu, norādot, ka pastāv sevišķi svarīgas sabiedrības intereses, kuras pamato aplūkoto dokumentu satura izpaušanu, kas būtībā ir pilsoņu kontrole pār to, kā Čehijas valsts iestādes ir pārvaldījušas valsts līdzekļus, privatizējot *Agrobanka Praha*, kad to iegādājās *GE Capital Bank* un *GE Capital International Holdings Corporation, USA*.

7 Ar 2017. gada 4. maija Lēmumu C(2017) 3130 (turpmāk tekstā – "otrais apstrīdētais lēmums") Komisija noraidīja prasītājas pieteikumu. Tā vispirms atgādināja, ka aplūkotie dokumenti esot daļa no administratīvās lietas materiāliem valsts atbalsta kontroles procedūrā un, balstīdamās uz judikatūru, uzskatīja, ka uz tiem kā tādiem attiecas vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, kas pamatota ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā minētajiem izņēmumiem pat pēc izmeklēšanas galīgas pabeigšanas. Attiecībā uz valsts atbalsta kontroles procedūru tā it īpaši atgādināja, ka Padomes Regulā (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD] 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.), esot ietverti īpaši noteikumi par tādas informācijas apstrādi, kas iegūta valsts atbalsta kontroles procedūrā, un ka līdz ar to atļaut piekļūt šīs procedūras lietas materiāliem trešajām personām, kas nav attiecīgā dalībvalsts, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, nozīmējot izjaukt līdzsvaru, ko likumdevējs ir vēlējies radīt starp dalībvalstu pienākumu Komisijai paziņot sensitīvu informāciju, ieskaitot tādu, kas attiecas uz iesaistītajiem

uzņēmumiem, un šādi Komisijai nodotas informācijas pastiprinātas aizsardzības garantiju, piemērojot Regulu 2015/1589. Tāpat, atgādināda, ka Regulā 2015/1589 esot prasīta dienesta noslēpuma aizsardzība, un, balstīdamās uz judikatūru, Komisija uzskatīja – ciktāl dokumentos ir ietverta sensitīva informācija par attiecīgo uzņēmumu ekonomisko darbību, uz tiem attiecas vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, saskaņā ar kuru, izpaužot to saturu, tiktu apdraudētas šo uzņēmumu komerciālās intereses pat pēc izmeklēšanas beigām.

8 Tālāk Komisija izvērtēja iespēju prasītājai piešķirt daļēju piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem. Šai sakarā Komisija secināja, ka nav iespējams šādu piekļuvi piešķirt, neapdraudot šo izmeklēšanas darbību un komerciālo interešu mērķus. Tās skatījumā, uz attiecīgajiem dokumentiem acīmredzami un pilnībā attiecoties minētie izņēmumi un to saturs neesot jāizpauž nedz daļēji, nedz pilnībā.

9 Visbeidzot Komisija uzskatīja, ka šajā gadījumā nepastāvot nekādas sevišķas sabiedrības intereses Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē, kas varētu pamatot attiecīgo dokumentu satura izpaušanu. Šai sakarā tā norādīja, ka prasītājas izvirzītie argumenti saistībā ar apgalvoto aplūkotā valsts atbalsts nelikumību nevar tikt ņemti vērā procedūrā par dokumentu piekļuvi. Tāpat tā uzskatīja, ka privātās intereses, kas prasītājai varētu būt saistībā ar piekļuvi aplūkotajiem dokumentiem, nevar būt sevišķas sabiedrības intereses.

## Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

10 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 4. jūlijā, prasītāja cēla šo prasību.

11 Atbilstoši Reglamenta 106. panta 3. punktam, ņemot vērā, ka trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma izsniegšanas par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu neviena puse nav iesniegusi pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, Vispārējā tiesa var nolemt prasību izskatīt bez tiesvedības mutvārdu daļas. Šajā lietā Vispārējā tiesa, uzskatot, ka lietas materiāli sniedz visu nepieciešamo informāciju, un nepastāvot šādam pieteikumam, ir nolēmusi izskatīt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas.

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt atbildi uz sākotnējo pieteikumu un otro apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:

– prasību noraidīt kā nepieņemamu daļā par atbildi uz sākotnējo pieteikumu;

– atcelt prasību kā nepamatotu daļā par otro apstrīdēto lēmumu;

– piespriest prasītajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

## Juridiskais pamatojums

### *Par prasības atcelt atbildi uz sākotnējo pieteikumu pieņemamību*

14 Komisija aizbildinās ar daļēju prasības nepieņemamību, jo tā ir vērsta pret atbildi uz sākotnējo pieteikumu, tādēļ ka tā esot sagatavojošs akts, kas neietekmē prasītājas juridisko stāvokli.

15 Jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasību atcelt tiesību aktu var celt tikai par tādiem pasākumiem, kas rada saistošas juridiskas sekas, kuras var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski izmainot tā juridisko stāvokli (spriedums, 2010. gada 26. janvāris, *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

16 Tāpat no pastāvīgās judikatūras par prasību atcelt tiesību aktu pieņemamību izriet – lai kvalificētu apstrīdētos aktus, ir jāņem vērā to pati būtība, kā arī to autoru nodoms. Šajā sakarā apstrīdamie akti ir dokumenti, kuros galīgi ir noteikta Komisijas nostāja administratīvā procesa beigās un kuri ir paredzēti tādu saistošu juridisku seku radīšanai, kas var skart prasītāja intereses, izņemot tai skaitā starpdokumentus, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu un kuriem nav šādu seku, kā arī agrākā, termiņā neapstrīdētā, akta apstiprinājumus (skat. spriedumu, 2010. gada 26. janvāris, *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Attiecībā uz Regulu Nr. 1049/2001 ir jāatgādina, ka tās 7. un 8. panta, kas paredz procedūru divos posmos, mērķis ir ļaut, pirmkārt, ātri un viegli izskatīt pieteikumus par piekļuvi attiecīgo iestāžu dokumentiem, kā arī, otrkārt, prioritāri panākt mierizlīgumu strīdos, kas, iespējams, var rasties. Gadījumos, kad puses nevar izšķirt šādu strīdu, šī 8. panta 1. punktā ir paredzēti divi pārsūdzības veidi, proti, prasības celšana tiesā un sūdzības iesniegšana ombudam (spriedums, 2010. gada 26. janvāris, *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 53. punkts).

18 Regulas Nr. 1049/2001 7. un 8. pantā definētā procedūra, kas paredz atkārtota pieteikuma iesniegšanu, ļauj tostarp attiecīgajai iestādei atkārtoti izvērtēt savu nostāju pirms galīga lēmuma par atteikumu, kurš var tikt apstrīdēts Savienības tiesās, pieņemšanas. Šāda procedūra ļauj ātrāk izskatīt sākotnējās prasības un līdz ar to – biežāk ļaut pieteikuma iesniedzējam saņemt cerēto, vienlaicīgi ļaujot šai iestādei ieņemt detalizētu nostāju pirms galīga atteikuma par piekļuvi dokumentiem, kurus prasījis pieteikuma iesniedzējs, tostarp, ja tas atkārtoti iesniedz savu pieteikumu par šo dokumentu publiskošanu, neraugoties uz minētās iestādes pamatoto atteikumu (spriedums, 2010. gada 26. janvāris, *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 54. punkts).

19 No tā izriet, ka atbilde uz sākotnējo pieteikumu Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 1. punkta izpratnē ir tikai pirmā nostāja, kas principā nav apstrīdama, jo tā nerada juridiskas sekas, ja nav ārkārtas apstākļu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 2. oktobris, *Strack*/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 36. punkts, un 2010. gada 19. janvāris, *Co-Frutta*/Komisija, T-355/04 un T-446/04, EU:T:2010:15, 36. punkts).

20 Citādi tas ir tostarp gadījumā, kad atbildē uz sākotnējo pieteikumu ir formas trūkumi un tajā prasītāja nav informēta par savām tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu (šajā nozīmē skat spriedumu, 2009. gada 9. septembris, *Brink's Security Luxembourg*/Komisija, T-437/05, EU:T:2009:318, 74. un 75. punkts) vai ja iestāde ieņem galīgo nostāju atbildē uz sākotnējo pieteikumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 26. janvāris, *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 58.–62. punkts, un 2014. gada 2. oktobris, *Strack*/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 36. punkts).

21 Šajā gadījumā prasītāja nav noteikusi nevienu ārkārtas apstākli, kas pamato prasības pieņemamību daļā, kurā tā ir vērsta pret atbildi uz sākotnējo pieteikumu. Turklāt no šīs atbildes vērtējuma izriet, ka tajā nebija ietverta Komisijas galīgā nostāja, jo prasītāja tika informēta par savām tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu, prasot pārskatīt Komisijas nostāju, ko tā turklāt arī izdarīja.

22 Ņemot vērā visus šos apstākļus, ir jāsecina, ka prasība, ciktāl tā ir vērsta pret atbildi uz sākotnējo pieteikumu, ir nepieņemama.

***Par prasību atcelt otro apstrīdēto lēmumu***

23 Savas prasības pamatošanai prasītāja būtībā izvirza divus pamatus, kas ir saistīti, pirmkārt, ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu nepareizu piemērošanu (izvirzīts primāri) un, otrkārt, ar šīs regulas 4. panta 2. punkta pārkāpumu (izvirzīts pakārtoti), jo aplūkoto dokumentu satura izpaušana esot pamatota ar sevišķām sabiedrības interesēm.

*Pirmais pamats – Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu nepareiza piemērošana*

24 Pirmā pamata ietvaros prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā un trešā ievilkuma piemērošanā, jo tā šajās tiesību normās minētos izņēmumus esot interpretējusi plaši un kļūdaini.

25 Pirmkārt, ir jāvērtē otrā apstrīdētā lēmuma likumība, jo tas ir balstīts uz vispārējo prezumpciju, kas pamatota ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu par trešo personu komerciālajām interesēm.

*– Par vispārējo prezumpciju, kas pamatota ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar trešo personu komerciālo interešu aizsardzību*

26 Prasītāja uzskata, ka šajā gadījumā nevar piemērot judikatūru, uz kuru Komisija atsaucas otrajā apstrīdētajā lēmumā, lai pamatotu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar trešo personu komerciālo interešu aizsardzību. Tā apstrīd Komisijas minētos precedentus judikatūrā saistībā ar lietām koncentrācijas tiesību un aizliegto vienošanos jomā, norādot, ka tie nav piemērojami pieteikumam, kurš tiek iesniegts valsts atbalsta jomā. Šīs procedūras atšķiroties pēc to mērķiem un būtības. Prasītājas ieskatā, atšķirībā no valsts atbalsta procedūrām, kuras attiecas uz valsts līdzekļu pārvaldi un dalībvalstu attiecībām ar citām vienībām, pārbaudes procedūras koncentrāciju un aizliegto vienošanos jomā attiecas uz attiecībām starp divām vai vairākām privātām vienībām un šai sakarā Komisijai paziņotajos dokumentos vispār ir ietverts aizsargājams komercnoslēpums. Savukārt procedūra valsts atbalsta jomā būtībā ir saistīta ar sabiedrības vairākuma interesēm iegūt, cik vien iespējams, vairāk informācijas, lai kontrolētu valsts struktūru likumīgu darbību un pienācīgu valsts līdzekļu pārvaldi. Prasītājas skatījumā, satura izpaušanas ietekmei uz uzņēmumu vēlmi sadarboties ir nozīme tikai procedūrā aizliegto vienošanos vai koncentrācijas jomā, ja procedūrai pakļautas personas ir privātas vienības un ja nav iesaistīti valsts līdzekļi.

27 Replikas rakstā prasītāja norāda – no pastāvīgas judikatūras izriet, ka datu konfidencialitāti var saprātīgi neievērot aplūkotās informācijas vecuma dēļ. Tālāk tā norāda, ka piekļuves atteikums neesot pamatots Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 7. punkta izpratnē, ņemot vērā pieprasīto dokumentu saturu, kurš esot vispārīgs un precizēts pirkuma līgumā, kas ir pilnībā publiski pieejams. Tādējādi aplūkoto dokumentu satura izpaušana neapdraudot iesaistīto uzņēmumu komerciālās intereses.

28 Prasītājas ieskatā, Komisijai esot vajadzējis veikt dokumentu individuālu pārbaudi, lai pierādītu, ka, neraugoties uz pagājušo laiku, aplūkotajos dokumentos ietvertā informācija joprojām ir jāaizsargā saskaņā ar komerciālo interešu aizsardzības izņēmumu.

29 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

30 Jānorāda – lai arī prasītāja skaidri neapstrīd vispārējo konfidencialitātes prezumpciju saistībā ar valsts atbalsta procedūru saistītajiem dokumentiem, tā būtībā uzskata, ka šāda prezumpcija nevar būt spēkā šajā gadījumā tādēļ, ka pārbaudes procedūra bija galīgi pabeigta. Tādēļ tā uzskata, ka Komisijai

vajadzēja veikt dokumentu individuālu pārbaudi, lai pierādītu, ka, neraugoties uz pagājušo laiku, aplūkotajos dokumentos ietvertā informācija joprojām ir jāaizsargā saskaņā ar komerciālo interešu aizsardzības izņēmumu.

31 No pastāvīgas judikatūras izriet, ka vispārējās prezumpcijas atzīšana, saskaņā ar kuru noteikta veida dokumentu publiskošana negatīvi ietekmētu Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā uzskaitīto interešu aizsardzību, ļauj attiecīgajai iestādei izskatīt vispārēju prasību un atbilstoši uz to atbildēt (spriedumi, 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 48. punkts, un 2017. gada 28. marts, *Deutsche Telekom*/Komisija, T-210/15, EU:T:2017:224, 54. punkts).

32 No tā izriet, ka vispārēja prezumpcija nozīmē – uz dokumentiem, kas ar to ir aptverti, neattiecas pienākums izpaust visu vai daļēju to saturu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 133. punkts).

33 Tādējādi, ja būtu jāatzīst, ka Komisija šajā gadījumā ir prasītājai pamatoti atteikusi piekļūt aplūkotajiem dokumentiem, balstoties uz vispārējo prezumpciju, pat neraugoties uz to, ka aplūkotā valsts atbalsta kontroles procedūra jau bija noslēgusies; no tā izriet, ka Komisijai nav bijis pienākuma veikt katra dokumenta individuālu pārbaudi, par kuru piekļuve ir prasīta, vai – vēl jo vairāk – vērtēt, vai minētajiem dokumentiem varēja piešķirt daļēju piekļuvi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68. punkts).

34 Tādēļ ir jāvērtē, vai, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, Komisija šajā gadījumā ir piemērojusi vispārējo prezumpciju, kas pamatota ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu par trešo personu komerciālajām interesēm.

35 Šai sakarā jāatgādina, ka Regula Nr. 1049/2001 ir paredzēta, lai pēc iespējas pilnīgāk tiktu nodrošinātas sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem. No šīs regulas, īpaši tās 4. panta, kurā paredzēti izņēmumi saistībā ar iepriekš minēto, izriet, ka šīs piekļuves tiesības var vienlīdz ierobežot kā publisku, tā privātu interešu apsvērumu dēļ (spriedumi, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 51. punkts, un 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 61. punkts).

36 Taisnība, ka saskaņā ar Tiesas iedibināto judikatūru, lai pamatotu atteikumu piekļūt dokumentam, kuru tai lūdz publiskot, principā nepietiek ar to, ka šis dokuments attiecas uz kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā minētajām darbībām. Attiecīgajai iestādei ir arī jāsniedz paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam varētu konkrēti un reāli kaitēt interesēm, kas aizsargātas ar minētajā pantā paredzēto izņēmumu (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, Zviedrija un *Turco* /Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 49. punkts; skat. arī spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Tomēr Tiesa ir atzinusi, ka attiecīgā Savienības iestāde principā varot pamatoties uz vispārējiem pieņēmumiem, kas attiecas uz noteiktām dokumentu kategorijām, ja līdzīgi vispārīgi apsvērumi ir attiecināmi uz tāda paša rakstura dokumentu publiskošanas pieteikumiem (spriedums, 2008. gada 1. jūlijs, Zviedrija un *Turco*/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 54. punkts; skat. arī spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Tiesa jau ir atzinusi, ka pastāv vispārēja prezumpcija attiecībā uz administratīvās lietas dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 61. punkts, un 2016. gada 14. jūlijs, *Sea Handling*/Komisija, C-271/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:557, 36. punkts), dokumentiem, ar kuriem savstarpēji apmainījās Komisija un personas, kam paziņojums tika nosūtīts, vai trešās personas pārbaudes procedūrā par koncentrācijas darījumiem starp uzņēmumiem (šajā

nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 123. punkts, un 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 64. punkts), vai lietas materiāliem LESD 101. panta piemērošanas procedūrā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 93. punkts). Vispārējā tiesa ir arī atzinusi, ka pastāv vispārēja prezumpcija it īpaši attiecībā uz administratīvās lietas dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru, kura attiecas uz dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu (spriedums, 2017. gada 28. marts, *Deutsche Telekom* /Komisija, T-210/15, EU:T:2017:224, 45. punkts).

39 Attiecībā uz vispārējo konfidencialitātes prezumpciju administratīvās lietas materiāliem valsts atbalsts pārbaudes procedūrā, tika nospriests, ka šādu lietas materiālu satura izpaušana principā apdraudot pārbaudes darbību mērķus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 61. punkts, un 2016. gada 14. jūlijs, *Sea Handling* /Komisija, C-271/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:557, 37. punkts).

40 Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma interpretācijas nolūkā Savienības tiesas ir ņēmušas vērā apstākli, ka ieinteresētajām personām, kas nav attiecīgā dalībvalsts, valsts atbalsta kontroles procedūrās nav tiesību iepazīties ar Komisijas administratīvās lietas materiāliem. Ja šīs ieinteresētās personas varētu iegūt piekļuvi Komisijas administratīvās lietas dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, tiktu apdraudēta valsts atbalsta kontroles procedūra (spriedumi, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 58. punkts, un 2015. gada 25. marts, *Sea Handling*/Komisija, T-456/13, nav publicēts, EU:T:2015:185, 61. punkts).

41 Tiesības iepazīties ar administratīvās lietas materiāliem koncentrācijas kontroles procedūrā atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam un tiesības piekļūt dokumentiem atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001 ir juridiski atšķirīgas, bet tās tomēr ir attiecināmas uz funkcionāli līdzvērtīgām situācijām. Neatkarīgi no piekļuves lietas materiāliem juridiskā pamata tā ieinteresētajām personām ļauj iegūt visus Komisijai iesniegtos apsvērumus un dokumentus (spriedumi, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 59. punkts, un 2015. gada 25. marts, *Sea Handling* /Komisija, T-456/13, nav publicēts, EU:T:2015:185, 62. punkts; šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. arī spriedumu, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 61. punkts).

42 Šie apsvērumi ir arī spēkā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētā izņēmuma interpretācijas nolūkā, tādēļ ka tiesiskajā regulējumā, ar kuru valsts atbalsta procedūra tiek regulēta, ir paredzēti stingri noteikumi attiecībā uz šajā procedūrā iegūtās sensitīvās vai izstrādātās informācijas apstrādi. Faktiski šādi – kā pamatoti norāda Komisija – ar Regulas 2015/1589 30. pantu tiek prasīts, lai atbilstoši šai regulai iegūtā informācija, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, netiku izpausta (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 60. punkts).

43 Šī tiesību norma Regulas 2015/1589 piemērošanas jomā papildina LESD 339. pantā ietverto uzvedības normu, kurā ir paredzēts, ka Savienības iestādes nedrīkst izpaust informāciju, uz ko attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumus, jo īpaši informāciju par uzņēmumiem, to darījumu attiecībām un to ražošanas izmaksām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 8. novembris, *Idromacchine* u.c./Komisija, T-88/09, EU:T:2011:641, 43. punkts, un 2015. gada 13. maijs, *Nikki Luftfahrt*/Komisija, T-511/09, EU:T:2015:284, 70. punkts).

44 Šajos apstākļos vispārēja piekļuve, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, ar administratīvo lietu saistītajiem dokumentiem valsts atbalsta kontroles procedūrā apdraudētu līdzsvaru, ko Savienības likumdevējs Regulā 2015/1589 ir centies nodrošināt starp pienākumu attiecīgajai dalībvalstij un, vajadzības gadījumā, trešo personu gribu nodot Komisijai komercnoslēpumu iespējami ietverošu sensitīvu informāciju, lai pēdējā varētu izvērtēt valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, no vienas

puses, un pastiprināto aizsardzības garantiju šādā veidā Komisijai nodotajai informācijai atbilstoši profesionālajam un darījumu noslēpumam, no otras puses (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 62. punkts).

45 Lai arī personas, kas nav valsts atbalsta kontroles skartā dalībvalsts, kurai vienīgajai saskaņā ar tiesisko regulējumu par valsts atbalstu ir tiesības piekļūt lietas materiāliem šajā procedūrā, varot saņemt piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, ar šo tiesisko regulējumu ieviestā sistēma tiekot apšaubīta (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 63. punkts).

46 Rezultātā, interpretējot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, ir jāatzīst, ka pastāv vispārēja prezumpcija, saskaņā ar kuru ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistītu administratīvas lietas dokumentu publiskošana principā apdraudētu uzņēmumu, uz ko attiecas šī procedūra, komerciālās intereses.

47 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka aplūkotie dokumenti, kas ir minēti otrā apstrīdētā lēmuma 1. punktā, tika sagatavoti valsts atbalsta kontroles procedūrā C 27/2004, kuras rezultātā tika pieņemts Lēmums 2008/214, un tādējādi ir daļa no administratīvās lietas materiāliem, kas ar šo ir saistīti. Tāpat attiecībā uz ietvarlīgumu un tā grozījumiem – tie ir jāuzskata par tai pašai kategorijai piederošiem dokumentiem. Tādējādi uz šiem dokumentiem attiecas vispārējā konfidencialitātes prezumpcija.

48 Kā to otrajā apstrīdētajā lēmumā ir pamatoti norādījusi Komisija, kam savukārt nepiekrīt prasītāja, šis secinājums rodas neatkarīgi no jautājuma par to, vai piekļuves pieteikums attiecas uz jau pabeigtu vai nenoslēgušos procedūru. Faktiski, ņemot vērā ar valsts atbalsta kontroli saistītā procedūrā aizsargātās intereses, sensitīvas informācijas publiskošana par šajā procedūrā iesaistīto uzņēmumu ekonomiskajām aktivitātēm, it īpaši par atbalsta saņēmēju, var apdraudēt to komerciālās intereses neatkarīgi no tā, ka LESD 108. panta piemērošanas procedūra jau ir noslēgusies (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 124. punkts; 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 66. punkts, un 2013. gada 13. septembris, Nīderlande/Komisija, T-380/08, EU:T:2013:480, 43. punkts).

49 Turklāt ir jāuzsver, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 7. punktu izņēmumus saistībā ar komerciālajām interesēm vai konfidenciāliem dokumentiem var piemērot 30 gadu laikā un pat ilgāk, ja nepieciešams (spriedumi, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 125. punkts; 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 67. punkts, un 2013. gada 13. septembris, Nīderlande/Komisija, T-380/08, EU:T:2013:480, 44. punkts).

50 Šai sakarā ir jānoraida prasītājas iebildums, saskaņā ar kuru šajā gadījumā neesot piemērota judikatūra jomā par piekļuvi dokumentiem lietas materiālos koncentrācijas darījumu pārbaudes un LESD 101. panta piemērošanas procedūrā, jo šis gadījums attiecas uz piekļuvi dokumentiem lietas materiālos valsts atbalsta kontroles jomā. Jau ir ticis nospriests, ka no piekļuves administratīvās lietas materiāliem aspekta valsts atbalsta kontroles procedūras un koncentrācijas darījumu pārbaudes procedūras ir salīdzināmas un ka ir jāatzīst vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas esamība dokumentiem, kas attiecas uz katru no šīm procedūrām spriedumi, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 117.–123. punkts, un 2016. gada 14. jūlijs, *Sea Handling*/Komisija, C-271/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:557, 45. un 62. punkts). Tiesa šai sakarā velk paralēles starp valsts atbalsta kontroles procedūru un procedūru, kas veikta atbilstoši LESD 101. pantam (spriedums, 2016. gada 14. jūlijs, *Sea Handling*/Komisija, C-271/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:557, 46. punkts).

51 Ja ir tiesa, ka koncentrācijas darījumu pārbaudes vai aizliegtas vienošanās procedūrā un procedūrā valsts atbalsta jomā pastāv atšķirības gan pēc būtības, gan to norises ziņā, tas tomēr nemaina to, ka – atšķirībā no tā, ko uzskata prasītāja, – uzņēmumu komerciālās intereses, kas šajās procedūrās tiek aizsargātas, ir līdzīgas.

52 Ņemot vērā LESD 108. panta piemērošanas procedūras mērķi, kas ir izvērtēt, vai valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, Komisijai – kā tā to pamatoti uzsver – no dalībvalsts vai privātām personām, piemēram, sūdzību iesniedzējiem vai trešajām personām (konkurenti vai atbalsta saņēmēja klienti), ir jāievāc informācija par attiecīgo uzņēmumu ekonomiskajām aktivitātēm, kura no komerciālā viedokļa ir sensitīva un kuru izpaužot varētu tikt apdraudētas to komerciālās intereses.

53 Saskaņā ar judikatūru informācija, uz kuru attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu, var būt kā konfidenciāla informācija, tā arī komercnoslēpums (skat. spriedumu, 2011. gada 8. novembris, *Idromacchine* u.c./Komisija, T-88/09, EU:T:2011:641, 45. punkts un tajā minētā judikatūra). Kā izriet no Komisijas 2003. gada 1. decembra paziņojuma C(2003) 4582 par dienesta noslēpumu valsts atbalsta lēmumos (OV 2003, C 297, 6. lpp.) 10. un 11. apsvēruma, darījumu noslēpums lietas materiālos par valsts atbalsta kontroles procedūru, kas pirmām kārtām attiecas uz atbalsta saņēmēju, bet arī uz trešajām personām, it īpaši var attiekties uz ražošanas un izplatīšanas izmaksu novērtēšanas metodēm, ražošanas noslēpumu un ražošanas tehniku, piegādes avotiem, saražotajiem un pārdotajiem apjomiem, tirgus daļām, klientu un izplatītāju sarakstiem, komercstratēģijām, pašizmaksas uzbūvi, pārdošanas politiku un informāciju par uzņēmuma iekšējo organizāciju.

54 No šīs informācijas, kas neietilpst publiskajā jomā, labumu var gūt citi uzņēmumi, jā tā ir tikusi izpausta, jo ar to uzņēmumam, kura rīcībā ir šāda informācija, tiek piešķirta ekonomiska, stratēģiska vai organizatoriska un strukturāla priekšrocība. Šāda informācijas publiskošana tādējādi var apdraudēt atbalsta saņēmēja vai citas valsts atbalsta kontroles procedūrā iesaistītas trešās personas komerciālās intereses. Tā kā šī informācija tiek iegūta atbilstoši Regulai 2015/1589, uz to tādējādi attiecas dienesta noslēpums (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2006. gada 30. maijs, *Bank Austria Creditanstalt*/Komisija, T-198/03, EU:T:2006:136, 71. punkts, un 2007. gada 12. oktobris, *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse*/Komisija, T-474/04, EU:T:2007:306, 65. punkts).

55 No tā izriet, ka Komisija šajā gadījumā ir pamatoti atteikusi piekļuvi prasītājas pierasītajiem dokumentiem, piemērodama vispārējo prezumpciju, kas balstīta uz izņēmumu par attiecīgo uzņēmumu komerciālo interešu aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma nozīmē, neatkarīgi no tā, ka aplūkotā valsts atbalsta kontroles procedūra jau bija noslēgusies.

56 Līdz ar to saskaņā ar iepriekš 31.–33. punktā atgādināto judikatūru un atšķirībā no tā, kā ir uzskatījusi prasītāja, Komisijai nebija jāveic katra prasītā dokumenta individuāla pārbaude, lai izvērtētu, vai, neraugoties uz pagājušo laiku, aplūkotajos dokumentos ietvertā informācija joprojām ir jāaizsargā saskaņā ar komerciālo interešu aizsardzības izņēmumu. Šāda prasība atņemtu vispārējai prezumpcijai tās lietderīgo iedarbību, proti, ļaut Komisijai uz vispārēju piekļuves pieteikumu atbildēt arī vispārīgā veidā (spriedums, 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68. punkts).

57 Šo secinājumu neatspēko prasītājas argumenti, atsaucoties uz Tiesas judikatūru. Vispirms jānorāda, ka prasītāja, šķiet, to piemin tikai, lai apstrīdētu vispārējās prezumpcijas, kas balstīta uz izņēmumu par pārbaudes darbību mērķu aizsardzību, nevis uz izņēmumu par trešo personu komerciālo interešu aizsardzību, piemērošanu pēc valsts atbalsta kontroles procedūras beigām.

58 Tālāk, katrā ziņā ir jānorāda, ka lietās, kurās ir taisīts 2011. gada 21. jūlija spriedums Zviedrija/*MyTravel* un Komisija (C-506/08 P, EU:C:2011:496) un 2010. gada 21. septembra spriedums Zviedrija u.c./*API* un Komisija, (C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541), uz ko atsaucas prasītāja, Tiesa interpretēja to, kā aplūkotās procedūras noslēgšana ietekmē izņēmumu par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzētā lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību un izņēmumu par tās pašas regulas 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā minēto tiesvedību un juridisko konsultāciju aizsardzību, nevis izņēmumu par šīs regulas 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto komerciālo interešu aizsardzību. Prasītāja neizvirza nevienu argumentu, lai pierādītu, kā šī judikatūra būtu piemērojama šī pēdējā minētā izņēmuma kontekstā.

59 Līdz ar to šajā ziņā prasītājas izvirzītie argumenti ir jānoraida.

60 Šāda vispārējā konfidencialitātes prezumpcija tomēr neizslēdz ieinteresēto personu tiesības pierādīt, ka uz attiecīgo dokumentu, kuru lūdz publiskot, neattiecas minētais pieņēmums, it īpaši laika notecējuma dēļ (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 13. septembris, Nīderlande/Komisija, T-380/08, EU:T:2013:480, 27. punkts), vai ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato minētā dokumenta publiskošanu saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu (spriedumi, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62. punkts, un 2016. gada 14. jūlijs, *Sea Handling*/Komisija, C-271/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:557, 39. punkts).

61 Tam, kurš prasa publiskot dokumentus, ir jāsniedz informācija, kas pierāda vai nu, ka vispārējās konfidencialitātes prezumpcija dokumentiem, kuri attiecas uz valsts atbalsta kontroles procedūru, neattiecas uz minēto dokumentu, vai arī, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas šāda veida publiskošanu pamato (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 14. jūlijs, *Sea Handling*/Komisija, C-271/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:557, 40. punkts).

62 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka atkārtotajā pieteikumā prasītāja ir vien norādījusi uz sabiedrības interešu esamību, kas šajā gadījumā, šķiet, var pamatot aplūkoto dokumentu publiskošanu. Savukārt tā nav norādījusi neko tādu, kas pierādītu, ka uz aplūkotajiem dokumentiem neattiecas vispārējā prezumpcija, kas balstīta uz izņēmumu par komerciālu interešu aizsardzību, uz ko Komisija jau ir atsaukusies atbildē uz sākotnējo pieteikumu. Kā norādīts replikas rakstā šajā tiesvedībā – tā tostarp neesot uzskatījusi, ka tajā ietvertā informācija vairs nav konfidenciāla laika notecējuma dēļ vai tādēļ, ka tā ir kļuvusi publiska. Tā kā atkārtotajos pieteikumos nav iebildumu, kas būtu konkrēti saistīti ar to, ka uz aplūkotajiem dokumentiem neattiecas vispārējā prezumpcija, ir jāuzskata – kam nepiekrīt prasītāja –, ka Komisijai nebija pienākuma otrajā apstrīdētajā lēmumā tos pārbaudīt individuāli un konkrēti un ka tā varēja tiem piemērot vispārējo prezumpciju, saskaņā ar kuru to publiskošana kaitētu attiecīgo uzņēmumu komerciālajām interesēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 10. decembris, *Ryanair* /Komisija, no T-494/08 līdz T-500/08 un T-509/08, EU:T:2010:511, 80. punkts).

63 Tāpat šajā tiesvedībā prasītāja, celdama prasību, nav izvirzījusi nevienu argumentu, kas pierāda, ka šāda vispārēja prezumpcija it īpaši neattiecas uz aplūkotajiem dokumentiem. Tikai replikas stadijā prasītāja norādīja, ka aplūkotajos dokumentos neesot ietverta konfidenciāla komerciāla informācija, jo tie esot veci dokumenti un pirkuma līgums, kurā ir precizēts ietvarlīgums, esot ticis publicēts. Šos iebildumus, kas pirmoreiz tika izvirzīti replikas stadijā, tātad nevar uzskatīt par tā pamata papildinājumu, kurš tika izvirzīts prasības pieteikumā, un katrā gadījumā tie ir jānoraida kā nepieņemami (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 27. aprīlis, *Germanwings*/Komisija, T-375/15, nav publicēts, EU:T:2017:289, 128. punkts).

64 Prasītājas argumenti, lai pierādītu sevišķu sabiedrības interešu esamību, kas šajā lietā pamato aplūkoto dokumentu publiskošanu saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu 60. un 61. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē, tiks izvērtēti otrā prasības pamata ietvaros.

*– Par vispārējās prezumpcijas, kas balstīta uz izņēmumu par pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas darbību mērķu aizsardzību, kā tas ir paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā, piemērošanu*

65 No 55. punkta izriet, ka otrais apstrīdētais lēmums ir balstīts uz pamatiem, kuri attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu par attiecīgo uzņēmumu komerciālajām interesēm. No tā izriet, ka tā iespējamais prettiesiskums daļā, kas attiecas uz pamatojumu, kurā aplūkots izņēmums saistībā ar izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē, katrā ziņā neietekmē tā likumību. Tādēļ šajā lietā nav nepieciešams izvērtēt, vai Komisija piekļuves atteikumu varēja pamatoti balstīt uz

vispārējo prezumpciju, pamatojoties uz šo pēdējo minēto izņēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 13. septembris, Nīderlande/Komisija, T-380/08, EU:T:2013:480, 88. punkts, un 2015. gada 25. marts, *Sea Handling*/Komisija, T-456/13, nav publicēts, EU:T:2015:185, 86. punkts).

66 Pirmais pamats tādējādi ir nesekmīgs un ir jānoraida.

*Otrais pamats – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pārkāpums*

67 Otra pamata ietvaros prasītāja pakārtoti norāda, ka šajā gadījumā esot bijušas sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato aplūkoto dokumentu publiskošanu. Šīs intereses esot pārskatāmības, valsts līdzekļu kontroles un privatizācijas procedūras labā un izrietot no iespējamā apdraudējuma banku sektoram Čehijas Republikā.

68 Pirmkārt, *Agrobanka Praha* privatizācija esot noritējusi nepārredzamā veidā un esot pamatots iemesls pieņemt, ka Čehijas valsts iestādes tās restrukturizācijā un pārveidē esot rīkojušās nelikumīgi. Šobrīd turklāt ritot kriminālprocess saistībā ar konkrētu indivīdu pieļautām kļūdām šajā restrukturizācijā. Prasītājas ieskatā, tā kā Čehijas Republikas piešķirtais valsts atbalsts ir no valsts budžeta un tātad no Čehijas Republikas pilsoņu līdzekļiem, pastāvot sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato aplūkoto dokumentu publiskošanu.

69 Otrkārt, prasītāja uzskata – tā kā *Agrobanka Praha* daļēja pārdošana *GE Capital Bank* esot šaubīga, tās rezultātā bija apdraudēta Čehijas Republikas banku sektora stabilitāte un tādējādi varēja būt nepieciešams pārskaitīt ievērojamus valsts līdzekļus kā subsīdiju no Čehijas Republikas nodokļu maksātāju līdzekļiem.

70 Visbeidzot – tā uzskata, ka tikai tas, ka rit to ietverošais civilprocess, nenozīmē, kas pastāv vien privātas intereses piekļūt aplūkotajiem dokumentiem, tādējādi izslēdzot sevišķi svarīgu sabiedrības interešu esamību.

71 Komisija prasa noraidīt otro pamatu kā nepamatotu.

72 Šai sakarā ir jānorāda, kā tas ir atgādināts iepriekš 60. punktā, ka vispārējā dokumentu, kuri attiecas uz lietas materiāliem valsts atbalsta kontroles procedūrā, konfidencialitātes prezumpcija neizslēdz iespēju pierādīt, ka uz attiecīgo dokumentu, kura publiskošana ir pieprasīta, minētā prezumpcija neattiecas vai ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato dokumenta publiskošanu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam (spriedumi, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62. punkts, un 2016. gada 14. jūlijs, *Sea Handling*/Komisija, C-271/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:557, 39. punkts).

73 Saskaņā ar judikatūru tam, kurš norāda uz sevišķu sabiedrības interešu esamību, ir konkrēti jāatsaucas uz apstākļiem, kas pamato attiecīgo dokumentu publiskošanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2016. gada 14. jūlijs, *Sea Handling*/Komisija, C-271/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:557, 40. punkts).

74 Šajā lietā otrajā apstrīdētajā lēmumā Komisija ir uzskatījusi, ka nekādas sevišķas sabiedrības intereses neattaisno dokumentu publiskošanu saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta teikuma pēdējo daļu. Komisijas ieskatā, aplūkotā valsts atbalsta likumība nevarot tikt izvērtēta procedūrā par piekļuvi dokumentiem un prasītājas privātās intereses, kas tai varētu būt bijušas, lai piekļūtu dokumentiem par kapitāla ieguldījumiem *GR Group*, nevarot tikt ņemtas vērā, izvērtējot sevišķas sabiedrības intereses.

75 Šajā Komisijas veiktajā vērtējumā nav pieļauta nekāda kļūda.

76 Pirmkārt, attiecībā uz interesēm saistībā ar pārskatāmību ir jānorāda, ka tās noteikti ir sabiedrības intereses, ciktāl tās ir objektīvas un vispārīgas (skat. spriedumu, 2015. gada 12. maijs, *Technion* un *Technion Research & Development Foundation*/Komisija, T-480/11, EU:T:2015:272, 78. punkts un tajā minētā judikatūra). Katrā ziņā ar tik vispārīgiem apsvērumiem kā tie, ko minējusi prasītāja – proti, interese saprast, kā ir notikusi *Agrobanka Praha* privatizācija, lai tāda paša veida apgalvotās nelikumības neatkārtotos nākotnē, kā arī interese stiprināt Čehijas Republikas pilsoņu uzticēšanos valdības iestādēm, nodrošinot, ka iesaistīto valdības iestāžu darbība ir likumīga, piemērota un atbilstīga, – nevar pierādīt, ka uz pārskatāmību vērstā interese šajā lietā ir bijusi tik vitāla, ka tā ir varējusi prevalēt pār iemesliem, kas pamato aplūkoto dokumentu publiskošanas atteikumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92. un 93. punkts).

77 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Savienības tiesai jau ir bijusi iespēja konstatēt, ka sabiedrības interesēm panākt dokumentu publiskošanu atbilstoši pārskatāmības principam, kas ir paredzēts, lai veicinātu pilsoņu dalību lēmumu pieņemšanas procesā un nodrošinātu lielāku leģitimitāti, efektivitāti un administrācijas atbildību pret pilsoņiem demokrātiskā iekārtā, nav tāda pati nozīme attiecībā uz dokumentu, kas saistīts ar administratīvo procesu, kā attiecībā uz dokumentu procesā, kurā Savienības iestāde darbojas kā likumdevēja (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 60. punkts, un 2014. gada 20. marts, *Reagens*/Komisija, T-181/10, nav publicēts, EU:T:2014:139, 140. punkts).

78 Šajā gadījumā aplūkotie dokumenti acīmredzami attiecas uz administratīvo procesu, proti, valsts atbalsta kontroles procedūru.

79 Tālāk, runājot par valsts līdzekļu pārvaldes kontroli un privatizācijas procedūras kontroli, kā arī to, kas varētu izrietēt no iespējamajiem draudiem banku sektoram Čehijas Republikā apgalvotās *Agrobanka Praha* privatizācijas darījumu nelikumības dēļ, jānorāda, kā to pamatoti pauž Komisija, ka savā Lēmumā 2008/214 tā uzskatīja, ka *GE Capital Bank* un *GE Capital International Holdings Corporation, USA* piešķirtais valsts atbalsts *Agrobanka Praha* privatizācijā un restrukturizācijā bija saderīgs ar iekšējo tirgu. Prasītāja nevar šajā tiesvedībā apšaubīt šo vērtējumu, paužot apgalvojumus par Čehijas valsts pieņemto pasākumu iespējamo nelikumību. Prasītājai nav jāpierāda *Agrobanka Praha* privatizācijas darījumu nelikumība, un Vispārējai tiesai šajā lietā par piekļuvi dokumentiem tas nav jāapšauba (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 7. septembris, *AlzChem*/Komisija, T-451/15, nav publicēts, EU:T:2017:588, 46. punkts).

80 Tieši otrādi – ja ir aizsāktas valstu procedūras par dažu *Agrobanka Praha* privatizācijas darījumos iesaistīto personu pieļautām kļūdām, kā to atzīst prasītāja, tieši šo procedūru ietvaros var tikt nodrošināta sabiedrības interešu aizsardzība saistībā ar to, kā valsts struktūras kontrolē valsts līdzekļu pārvaldi. Tādējādi šajā gadījumā vispārējās intereses var apmierināt šajās procedūrās, kuru mērķis ir kontrolēt šo personu darbību likumību aplūkotajā privatizācijā (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 25. septembris, *Spirlea*/Komisija, T-306/12, EU:T:2014:816, 98. punkts).

81 Prasītājas pieprasītā piekļuve dokumentiem var tādējādi ietilpt privātās interesēs personīgās pārliecības stiprināšanai, kas pausta atkārtotajā pieteikumā un prasības pieteikumā, kurš ir vērts pret nelikumībām Čehijas valsts struktūru darbībās, un, attiecīgajā gadījumā, tās pierādīt tās aizsāktajās tiesvedībās vai publiski akcentēt šajās procedūrās iespējamās pieļautās kļūdas.

82 Regulas Nr. 1049/2001 mērķis ir piešķirt vispārējas publiskas pieejas tiesības iestāžu dokumentiem, nevis paredzēt noteikumus, kuru mērķis ir aizsargāt īpašas intereses, kas varētu būt kādai personai attiecībā uz pieeju kādam no iestāžu dokumentiem (spriedums, 2007. gada 1. februāris, *Sison*/Padome, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43. punkts).

83 Turklāt, lai gan Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzēto izņēmumu pamatā ir attiecīgajā situācijā pretnostatīto interešu līdzsvarošana, proti, to, kas tiktu apdraudētas, ja attiecīgie dokumenti tiktu publiskoti, no vienas puses, un to, kas tiktu īstenotas, veicot šo publiskošanu, no otras puses, runājot par pēdējām minētajām interesēm, var tikt ņemtas vērā tikai sevišķas sabiedrības intereses. Šīm interesēm ir jābūt objektīvām un vispārīgām, un tās nedrīkst jaukt ar sevišķām vai privātām interesēm, jo šādām interesēm nav nozīmes šīs regulas 4. panta 2. punktā paredzētajā interešu izsvēršanā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 20. marts, *Reagens*/Komisija, T-181/10, nav publicēts, EU:T:2014:139, 142. punkts).

84 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pieteicēja sevišķās intereses iegūt pieeju dokumentiem, kā arī viņa individuālo situāciju, izņemot, ja abas ir saistītas ar sevišķām sabiedrības interesēm, iestāde, kurai jālemj, vai šo dokumentu publiskošana var kaitēt Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā aizsargātajām interesēm, var ņemt vērā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 12. maijs, *Unión de Almacenistas de Hierros de España*/Komisija, T-623/13, EU:T:2015:268, 90. punkts un tajā minētā judikatūra).

85 No minētā izriet, ka otrais pamats un līdz ar to visa prasība kopumā ir jānoraida.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

86 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai nolēmums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

**1) Prasību noraidīt.**

**2) *Arca Capital Bohemia* u.c. sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.**

Prek Buttigieg Berke

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 11. decembrī.

[Paraksti]